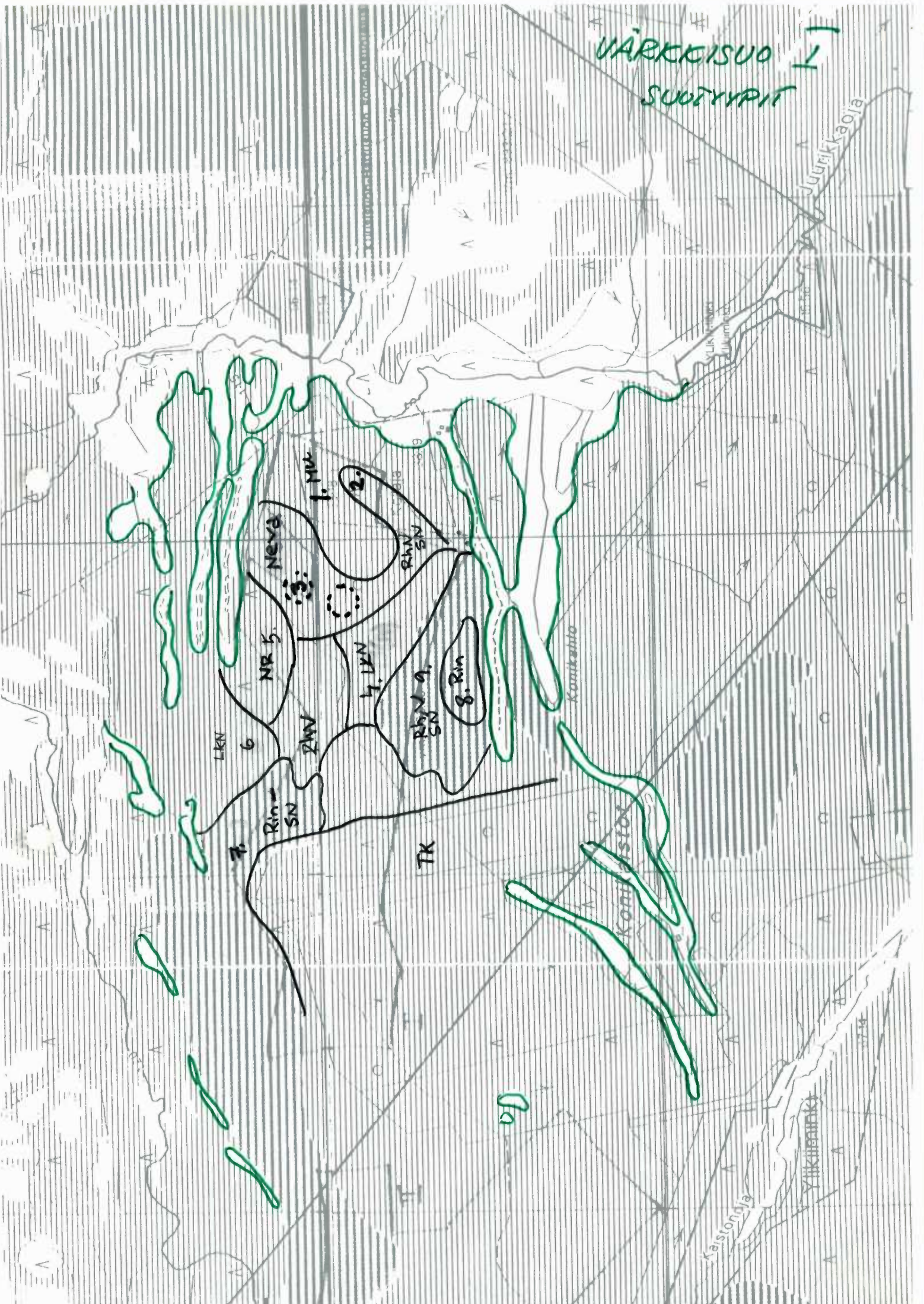
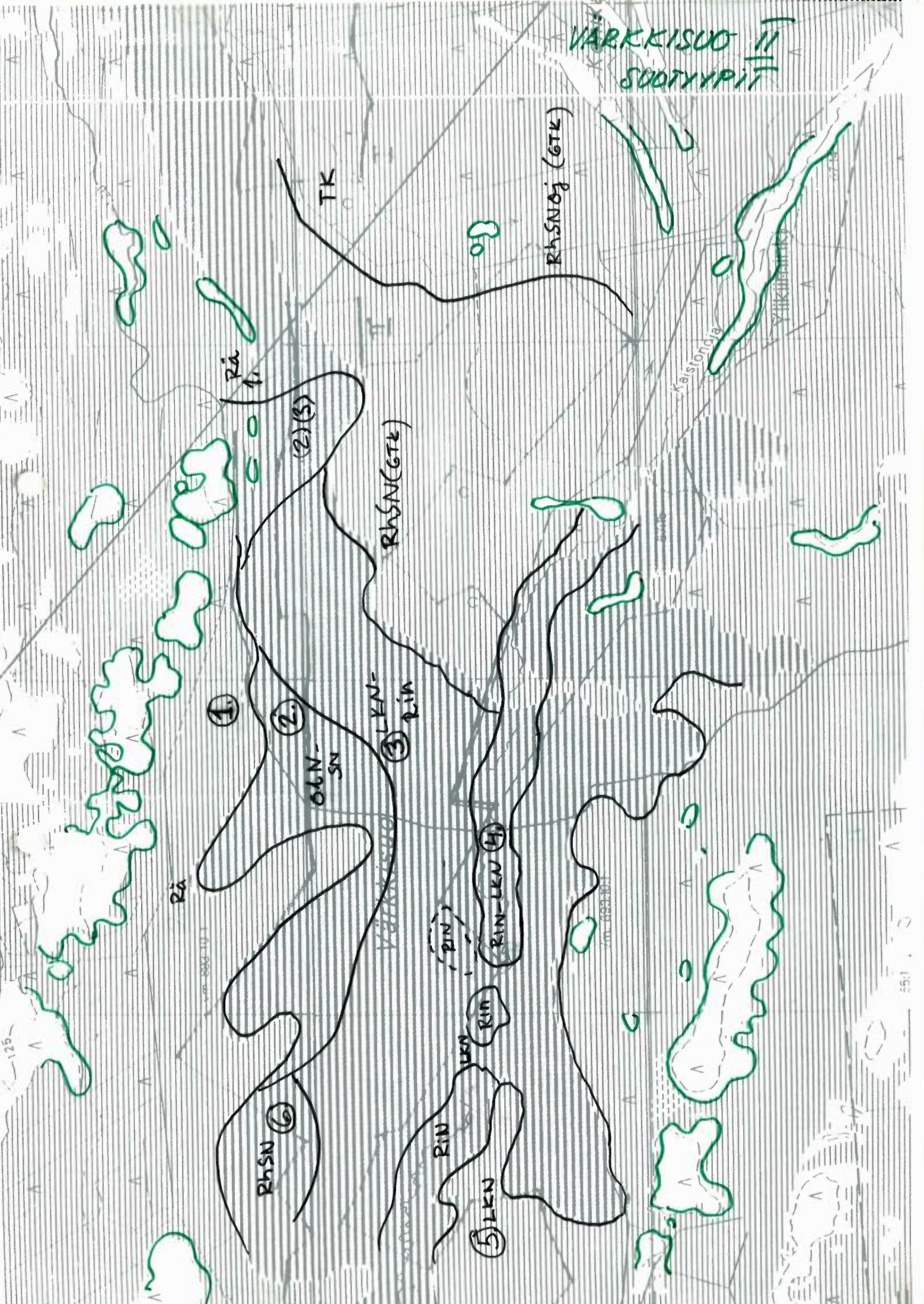

VÄRKKISUO I SUOTYYPIT

VÄRKKISUO II
SUOTYYPIT

Värkkisuo I ja II

Inventoijat: biologi, Eija Halkola
geologi, Päivi Lötjönen

Maastoinventoinnit:

Värkkisuo I 1.7.1997, 5.8.97

Värkkisuo II 26.6., 30.7.

Kunnat: Ylikiiminki, Pudasjärvi

Karttalehti: 3513 04-05

Koordinaatit: x=7230, y=3471

Alueiden pinta-alat: I 80 ha, II 262 ha

Suon tila: luonnontilainen, ojikko

Värkkisuo I

Suon yleiskuvaus

Värkkisuon itäosa kuuluu yhdessä Värkkisuon länsiosan, Kortesuon sekä Kuusisuo-Hattusuon ja Hirvisuon soidensuojelualueiden muodostamaan kokonaisuuteen. Suokasvillisuustyyppejä Värkkisuon itäosassa ovat valtaosin oligotrofinen lyhytkorsineva, rimpineva sekä keskiravinteiset nevatyytit; lähinnä ruohoista ja saraista nevaa. Suon reunaosissa on nevarämettä ja ojikko.

Ravinteikkaammilta tyypeiltä tavattavia kasvilajeja ovat mm. luhtakuusio (*Pedicularis palustris*), kurjenjalka (*Potentilla palustris*), vehka (*Calla palustris*), villapääluikka (*Trichophorum alpinum*) sekä rimpilajit vesisherne (*Utricularia intermedia*) ja rimpivihvilä (*Juncus stygius*). Itäosan sammalet ovat pääasiassa mesotrofiaa ilmentäviä lajeja, kuten kiiltolehväsammas (*Pseudobryum cinclinooides*) ja okarahkasammas (*Sphagnum squarrosum*). Keskempänä yleisiä sammalia ovat oligo-mesotrofinen sararahkasammas (*Sphagnum fallax*) ja oligotrofinen kalvakkarahkasammas (*Sphagnum papillosum*). Paikoin tavataan mesotrofista luhtakuirisammalta (*Calliergon cordifolium*), joka ilmentää myös luhtaisuutta. Kalvakkarahkasammas on valtalaji lähes kaikilla suon välipintaisilla osilla. Suon märimmistä osista sammalet puuttuvat.

Alueelta ei tavattu uhanalaisia kasvi- eikä sammallajeja.

Suokasvillisuustyytit

Numeroitujen alueiden sijainti ja suokasvillisuustyyppien lyhenteet on merkitty kasvillisuuskarttaan.

Alue 1.

Värkkisuo I:n itäreunan alueella tavataan suokasvillisuuden ja rämevarpujen lisäksi korpisuutta ilmentäviä kasveja, kuten: mesimarjaa (*Rubus arcticus*), pihlajaa (*Sorbus*

aucuparia), katajaa (*Juniperus communis*) ja metsätähteä (*Trientalis europeae*). Pohjakerroksessa tavataan mesotrofisia aitosammalien edustajia, kuten kiiltolehväsammalta (*Pseudibryum cinclinoides*) ja kilpilehväsammalta (*Rhizonium punctatum*). Rahkasammalista yleisin on mesotrofinen okarahkasammal (*Sphagnum squarrosum*).

Alueet 2 ja 3.

Itäreunan avoin alue on suotyypiltään väli- ja rimpipintaista nevaa, jolla kasvaa koivua (*Betula pubescens*). Saraisuus ja ruohoisuus lisääntyvät. Tältä alueelta tavataan mesotrofiaa ja lievää luhtaisuutta ilmentäviä lajeja, kuten mm. luhtakuusio ja kurjenjalka. Kosteimmilla laikuilla (3) kasvaa myös paikoin mesotrofiaa ja lievää luhtaisuutta ilmentävä vehka, hoikkavilla (*Eriophorum gracile*) ja harmaasara (*Carex canescens*). Kosteimmilla laikuilla yleisiä lajeja ovat myös mm. raate (*Menyanthes trifoliata*) ja järvikorte (*Equisetum fluviatile*). Alueen kosteilla laikuilla (3) esiintyy mm. oligo-mesotrofista sararahkasammalta (*Sphagnum fallax*) ja mesotrofista sirorahkasammalta (*Sphagnum flexuosum*). Valtasammal on oligotrofisen kalvakkarahkasammal (*Sphagnum papillosum*).

Alue 4.

Suotyyppi on lähinnä oligotrofista lyhytkorsinevaa, jonka yleisemmistä lajeista mainittakoon mm. raate, mutasara (*Carex limosa*), juurtosara (*Carex chordorrhiza*) ja riippasara (*Carex magellanica*). Mätäspinnalla yleisiä lajeja ovat vaivaiskoivu, tupasvilla (*Eriophorum vaginatum*) ja vaivero (*Chamaedaphne calyculata*). Paikoin alueella on luhtavillaa kasvavia kosteampia laikkuja. Alueen sammalisto ilmentää niukkaa ravinnetasoa. Matalilla mätäillä esiintyy mm. kalvakkarahkasammalta (*Sphagnum papillosum*) ja rämekarhunsammalta (*Polutrichtum strictum*). Rimmissä tavataan mm. rimpirahkasammalta (*Sphagnum annulatum*) ja silmäkerahkasammalta (*Sphagnum balticum*). Ohutturpeisemmalla alueella tavataan oligotrofista kalvakkarahkasammalta ja ombro-oligotrofista punarahkasammalta (*Sphagnum magellanicum*).

Alue 5.

Ohutturpeisempi niukkaravinteinen nevaräme yhdistelmätyyppi Konikaistojen tuntumassa.

Alue 6.

Suokasvillisuustyyppi lyhytkortista nevaa. Yleisenä lajina on välipinnalla rahkasara (*Carex pauciflora*), väli- ja mätäspinnalla tupasluikka (*Trichophorum cespitosum*) sekä mätäspinnalla mm. hilla ja tupasvilla. Alueella tavataan niukkaa ravinnetasoa edustavia rahkasammalia. Valtasammalena on välipintainen kalvakkarahkasammal. Painanteissa esiintyy silmäkerahkasammalta.

Alue 7.

Värkkisuo I alueen länsiosassa suotyyppi on paikoin avovesipintaistakin rimpinevaa, johon yhdistyvät rämejänteet. Rimpipinta on enimmäkseen sammaletonta. Välipinnalla esiintyy mm. oligotrofista paakkurahkasammalta (*Sphagnum compactum*) sekä kalvakkarahkasammalta. Jänteillä tavataan ombro-oligotrofista ruskorahkasammalta (*Sphagnum fuscum*). Rimpipinnan kasvilajeista mainittakoon mm. mesotrofiaa ilmentävät rimpivesiherne ja rimpivihvilä sekä niukempaa ravinteisuutta ilmentävät pitkälehtikihokki (*Drosera anglica*) ja valkopiirtoheinä (*Rhynchospora alba*). Suoalueen märimmissä osissa

kasvaa myös saranevaisia laikkuja, joilla kasvaa mm. jouhisaraa (*Carex lasiocarpa*) sekä runsasravinteisuutta ilmentävät kasvilajit luhtakuusio ja siniheinä (*Molinia caerulea*).

Alue 8.

Eteläinen reuna, jossa rimpinen paikoin ruopparimpinen suotyyppi jatkuu. Esiintyviä rimpilajeja ovat mm. rimpivihvilä ja valkopiirtoheinä, meso-eutrofiaa ilmentäviä lajeja: villapääluikka (*Trichophorum alpinum*) ja siniheinä. Sammalten ilmentämä ravinnetaso on lähinnä oligotrofinen.

Alue 9.

Vrt. aiemmin kuvattu alue 2. Alueella esiintyy mm. mesotrofista luhtakuirisammalta (*Calliergon cordifolium*) ja oligotrofista rimpirahkasammalta (*Sphagnum annulatum*).

Värkkisuo I, kasvi- ja sammallajilista:

Putkilokasvilajit: (Inventoinut: Eija Halkola)

Betula pubescens

Pinus sylvestris

Picea abies

Sorbus aucuparia

Juniperus communis

Salix sp.

Vaccinium vitis-idaea

Vaccinium uliginosum

Vaccinium oxycoccos

Chamaedaphne calyculata

Andromeda polifolia

Empetrum nigrum

Calluna vulgaris

Utricularia intermedia

Menyanthes trifoliata

Equisetum fluviatile

Potentilla palustris

Peucedanum palustre

Calla palustris

Scheuchzeria palustris

Rubus arcticus

Rubus chamaemorus

Epilobium sp.

Trientalis europaea

Galium palustre

Melampyrum pratense

Drosera rotundifolia

Drosera anglica

Calamagrostis sp.

Eriophorum vaginatum

Eriophorum angustifolium
Eriophorum gracile
Trichophorum cespitosum
Trichophorum alpinum
Rhynchospora alba
Molinia caerulea
Juncus stygius

Carex magellanica
Carex canescens
Carex lasiocarpa
Carex nigra
Carex rostrata
Carex chordorrhiza
Carex limosa
Carex pauciflora
Carex rostrata
Carex sp.

Sammalet ja jäkälät: (Inventoinut: Päivi Lötjönen)

Sphagnum fuscum
Sphagnum warnstorffii
Sphagnum papillosum
Sphagnum magellanicum
Sphagnum compactum
Sphagnum squarrosum
Sphagnum tenellum
Sphagnum subsecundum
Sphagnum angustifolium
Sphagnum annulatum
Sphagnum balticum
Sphagnum flexuosum
Sphagnum fallax

Rhizonium punctatum
Pseudobryum cinclinoides
Caliergon cordifolium
Aulacomnium palustre
Polytrichum strictum
Pleurozium schreberi
Warnstorfia tundrae

Värkkisuo II

Inventoijat: biologi, Eija Halkola
geologi, Päivi Lötjönen

Maastoinventoinnit **Värkkisuo II**: 26.6.97, 30.7. 97

Kunnat: Ylikiiminki, Pudasjärvi

Karttalehti: 3513 04-05

Koordinaatit: x=7230, y=3471

Alueen pinta-ala: II 262 ha

Suon tila: luonnontilainen, ojikko

Suon yleiskuvaus

Värkkisuon länsiosa on avosuota ja kauttaaltaan hyvin märkää. Paikoin on läpipääsemättömiäkin avovesialueita. Ravinteisuustasoltaan suon nevatyytit ovat enimmäkseen niukkaravinteisia. Suoalueen rimmissä kasvaa meso-eutrofiaa ilmentävää rimpivihvilää (*Juncus stygius*) ja rimpivesihernettä (*Utricularia intermedia*). Värkkisuo II:n luoteisoosan saranevalla kasvaa myös mesotrofiaa ilmentävä vehka a (*Calla palustris*) sekä kurjenjalkaa (*Potentilla palustris*). Reunaosien sammalet ovat vähäravinteisuutta ilmentäviä lajeja, kuten kalvakkarahkasammal (*Sphagnum papillosum*), ruskorahkasammal (*Sphagnum fuscum*), rämekehrunsammal (*Polytrichum strictum*) ja vajorahkasammal (*Sphagnum majus*). Suon keskiosissa tavataan oligo-mesotrofiaa ja luhtaisuutta ilmentäviä sammallajeja, kuten haprarahkasammalta (*Sphagnum riparium*) ja kuultorahkasammalta (*Sphagnum aongstroermii*). Sammalpeite suon keskiosissa on aukkoinen. Suokasvillisuustyypit ovat reunassa rämettä, keskiosassa rimpinevaa, jonka alueella myös avovesipintaa.

Alueelta ei tavattu uhanalaisia kasvi- eikä sammallajeja.

Suokasvillisuustyypit

Alue 1.

Pohjoisreunan reunarämeellä valtalajeina ovat vaivaiskoivu (*Betula nana*) ja rämevarpuja. Valtasammal on ombro-oligotrofinen ruskorahkasammal. Välipinnoilla vallitsee oligotrofinen kalvakkarahkasammal.

Alue 2.

Reunan räme vaihettuu saraiseksi oligotrofiseksi nevaksi, jonka yleisimpiä lajeja ovat mm. juurtosara (*Carex chordorrhiza*), mutasara (*Carex limosa*), pullosara (*Carex rostrata*) ja laikkuina luhtavillaa (*Eriophorum angustifolium*). Alueella esiintyy mm. oligotrofista vajorahkasammalta, kalvakkarahkasammalta ja oligo-mesitrofista haprarahkasammalta.